

иаго ишанилъ єзархъ, слоко ѿ. А. С. пекеса,
31. Шразсѣченіи члческаго єстества
како съчѣть бразличные вѣщи; како же
равнѣть памъ, кемицкъ василій, іоанникъ
дамаскіиъ, и съанъ єзархъ
гдѣ Члкъ нечлкъ єси, побонено єси члкъ. тѣ.
а Члкъ иже пѣниѧ мртвѹе ибо парнїца
тако іоанникъ дамаскіиъ глетъ икса ковѣ
дю слакъ бжїю, зри негласъ склы ини
май не слухомъ чювствены спышианыхъ
разъсѫждай, пошь своего величесътва
творцъ своего, спль тѣлати подобаетъ
Члкъ нечлкъ єси, земля не земля єси члкъ. тѣ.
в Члкъ парнїца еса землю, и земля мртвѹша
го гакоже всѧкаго члка цръ и кнѧзъ
Члкъ нечлкъ єси ѿгнь не ѿгнь єси члкъ. тѣ.

Шрнъ бо єсть на́двоє дѣ́ствхесѧ памѧтъ
бѣ нѣзвѣтнѣ, си́це и́члкъ, а́ще ѿ паленъ
бѣдѣ грѣховною страстю, то єсть памѧтъ
лыхи ѿгни, а́щели просвѣтилса скѣтомъ
бѣгра земли, то єсть просвѣтилныи
штнъ наричитъ и́мѧткеныя смысли пѣнья :
Члкъ нечлкъ єси, си́це неслнце єси члкъ, то .
Слнце парицае члка, и́зѣло стажи вѣщаго :
Члкъ нечлкъ єси, лѣна неуднѧсси члкъ . то .
Любою члка парицае, спѣквыя ради винъ, і
гакоже лѣна неимать свѣта чакова, іако
же слнце . иакогмъ скѣти, си́це и́члкъ .
Егда ѿтмъ ксвѣтъ бѣгра земли и́брати
ся и́вотмъ скѣти . Еже єсть
въ схѣтъ пылъ и́ при временъ иль :
Члкъ нечлкъ єси и́вѣдѧ нѣвѣдѧ єси члкъ . то .
Звѣдѹю члка парицае замѣтіе добрае , і
иѣнѣшаго пасредъ члкъ схетомъ скѣти вишись ,